

Юлія Хан

КІШКА І БЕГЕМОТ

ІСТОРІЯ ПЕРША. КІШКА ЗНАЙОМИТЬСЯ З БЕГЕМОТОМ

Сьогодні Кішка втратила свій дім. Кілька днів тому вона пішла гуляти, а коли повернулась, на місці її старого будинку розкинувся галасливий будівельний майданчик. Кішка не знала, де зараз її хазяйка, тож, обійшовши навколо паркану і пересвідчившись в тому, що будинок, в якому вони жили, загадково зник, пішла блукати містом. В міських дворах її кликали до себе діти, виносили їй молока з хлібом і рибні консерви, а одна дівчинка навіть занесла її до себе додому, але в Кішки були інші плани і поки дівчинка вмовляла маму, вона дременула в відкриту квартиру — добре, що під вікном росла розлога яблуня. Свобода — то королівська розкіш і не кожна кішка може нею похвалитися, то нащо її втрачати так швидко?

Гуляючи, Кішка дійшла до міського зоопарку. Час був вечірній і відвідувачів на території уже майже не було. Кішка поволі пройшлася між звірячих кліток, пишаючись своєю свободою і високо тримаючи голову. Так, бути вільною і незалежною — це найбільше багатство, але за день

вона стомилася і тепер придивлялася безпечно місце для відпочинку. Озирнувшись довкола, Кішка раптом побачила, як їй здалося, порожню загорожу з невеликим басейном і навісом, біля якого стояли миски з їжею і водою. «Здається, знайшла», — подумала Кішка і просунулась між ґратками. Зазирнувши в миски і дещо перехопивши, вона озирнулась довкола, помітила в басейні дуже привабливий сірий острівець і збагнула, що це місце мало би бути безпечним для відпочинку. Не роздумуючи, Кішка застрибнула на той острівець, аж раптом він здригнувся, почав рости і вона з подивом побачила, як піднімається над водою широка голова з маленькими, настобурченими вушками і вкрай роззлюченими, налитими кров'ю оченятами. Голова трималась на товстій короткій шиї і намагалась повернутись так, щоб хоч краєм ока побачити непрохану гостю.

Кішка злякалась, напружилась і стрибнула ближче до вух чудернацького створіння, щоб мати змогу вкусити в разі небезпеки. Тим часом істота зненацька занурилась в воду, потягнувши за собою і Кішку. «Рятуйте, я не вмю плавати!» — промайнуло в голові. Вона щосили відштовхнулась від чудиська і одним стрибком опинилась на бортику басейну. Голова занурилась під воду, знов піднялась, фиркнула, заплескавши все довкола, сердито подивилась на Кішку і врешті вимовила: